

[A. Svensson.]

— og her er Ordet human for en Gangs Skyld virkelig paa sin Plads — og formaalstjenlig Udformning som vel muligt.

Det vil dernæst være naturligt for mig at rette en Tak til den højtærede Undervisningsminister for den Tilslutning, Ministeren har givet de af mig fremsatte Betragtninger, dels om Forholdet til Tyskland og dels om Forholdet til det tyske Mindretal inden for Landets Grænser. Der har ikke saa sjældent i den senere Tid, ogsaa fra betydende Side, været Krav fremme om at ændre ved vor Mindretalslovgivning. Jeg vilde af mange Grunde anse dette for ganske forfejlet, og det er mig derfor en Tilfredsstillelse, at den højtærede Undervisningsminister ikke alene paa egne, men paa hele Regeringens Vegne klart og tydeligt har taget Afstand fra saadanne Henstillinger.

Ligeledes kan jeg fuldt ud slutte mig til den Udtalelse, Ministeren ogsaa fremkom med, hvorefter Lærerne ved de tyske Skoler, det være sig private eller kommunale Skoler, maa afholde sig fra enhver Grænseflytningsagitation. Det ærede Medlem Hr. Schmidt indtog i sin Finanslovtale det samme Standpunkt, og det glæder mig at kunne notere en tilsvarende Tilkendegivelse fra selve Lederen af det tyske Gymnasium i Aabenraa. Nævnte Skoleleder, Direktør Dr. Gäde, udtalte ved en Fest i Aabenraa den 3. November, øjensynlig foranlediget ved det Ordskifte, som havde fundet Sted i dette høje Ting, følgende — jeg vil gerne bede om den højtærede Formands Tilladelse til et Citat:

„De tyske kulturelle Institutioner retter sig ikke imod det danske Folk, ej heller har de noget som helst grænsepolitisk Formaål. De henvender sig kun til tyske Mennesker. De vil ikke andet end samle disse for at gøre dem fortrolige med deres Folks store Skatte og forme dem i det Folks Aand, hvis Skæbne de er forbundet med, en Opgave, som ethvert Folk maa opfylde over for sine Medlemmer i Udlandet. Men hele dette Arbejde finder Sted saaledes, at vi paa det strengeste respekterer den danske Nationalitet og den danske Stat.“

Referatet staar at læse i „Nord-schleswigsche Zeitung“ for 5. November. Det er en Erklæring af principiel Betydning, og jeg ønsker derfor at give den Plads ogsaa i Rigsdagstidende.

Jeg skal her indskyde nogle Bemærkninger om det Ordskifte, som fandt Sted i Dag her i Tinget mellem det ærede Medlem Hr. Schmidt og det ærede Medlem Hr.

Holstein vedrørende det tyske Kreditinstitut Vogelgesang og dets Virksomhed i Nordslesvig. Jeg anser det for en national Opgave af Rang at skabe saadanne økonomiske Tilstande for den sønderjyske Befolkning, at den uanset nationalt Sindelag kan føle sig vel under dansk Styre. Det er i særlig Grad denne Tankegang, selv om ogsaa det menneskelige spiller med ind, som har ligget bag ved alle mine Bestræbelser for at skaffe Ørenlyd i dette høje Ting for en gennemgribende sønderjysk Sanering. Mit Parti og jeg er altsaa overmaade interesserede i, at saavel danske som tyske Landbrugere maa faa saadanne Kaar at virke under, at de maa kunne holde sig paa deres Ejendomme; men vi har ingen Sympati for Institutet Vogelgesang, der baandlægger tyske Ejendomme og unddrager dem fra den frie Handel, og som ogsaa mange tysksindede nødig giver sig ind under.

Det ærede Medlem Hr. Holstein bragte desuden et storpolitisk Moment ind i Debatten, for saa vidt som han udtalte sig til Fordele — saadan forstod jeg det i alt Fald — for en tosided Mindretalstraktat med Tyskland. Det ærede Medlem anførte til Støtte herfor en Artikel af Dr. phil. Vilhelm la Cour i Tidsskriftet „Grænsevagten“, Nr. 11 for November Maaned i Aar, som for øvrigt er foranlediget af nogle Kommentarer til Mindretalsforhandlingerne i Genève af mig i „Jyske Tidende“, og det ærede Medlem mente ligesom Dr. la Cour, at naar vi kunde faa fastslaaet som Forudsætning for en saadan Traktat, at det tyske Mindretal i Nordslesvig gav Afkald paa Grænserevisionskravet, maatte en dansk-tysk Overenskomst af denne Karakter ikke afvises.

Jeg deler ikke denne Anskuelse. Jeg hævdede forleden og gentager i Dag, at Grænserevisionspørgsmaalet er og maa for os være indiskutabelt. Men naar jeg hævder dette, kan jeg ikke gaa med til Forhandlingerne, ved hvilke Grænsespørgsmaalet netop sættes officielt paa Dagsordenen. Og hvad Mindretalslovgivningen angaar, har vi her i Landet fra første Færd holdt paa, at det mest tiltalende er den af egen fri Vilje indrømmede Mindretalsfrihed. Det samme er Tyskland naaet til i Princippet at praktisere over for de Danske Syd for Grænsen, saa jeg kan ikke se, hvad vi skulde kunne opnaa ved en Mindretalstraktat, som vi ikke lige saa godt opnaar uden den.

Desværre kan jeg ikke forholde mig videre anerkendende over for den højtærede Landbrugsminister. Jeg oplyste for nylig, at der forelaa en hel Mængde Akkordandragender i de sønderjyske Landsdele,